

NAŠA SLOVENSKA ŠOLA

ALENKA BELIČ FANTINI

(Govor na 55. obletnici Balantičeve šole
v našem domu v San Justo)

Zbrali smo se to lepo nedeljsko popoldne, ker naša draga Balantičeva šola praznuje lep jubilej - 55 let obstoja. To je kar dolga doba v življenju posameznika, pa tudi ustanove - šole -, ki nas v življenju spremlja in nam je v oporo.

Na vprašanje, kaj daje šoli gonilno silo, nam gospodarski strokovnjaki navadno odgovorijo, da je to korist. Po tem mnenju, naj bi edino le koristi priganjale ljudi k delu.

Če se ozremo na prehojeno pot naše šole, ki spremlja že drugo in tretjo generacijo Slovencev v deželi pod južnim križem, bi težko našli koga, ki bi se z njo okoriščal. Zato je treba poiskati gonilno silo kje drugje. Lahko rečemo, da je slovenska šola črpala svoje sile skozi vsa leta iz kreposti ljudi, ki so se zavzemali zanjo. Prva krepost je bila čut odgovornosti za dragi slovenski jezik, da ga ohranijo in prenesejo iz roda v rod. Druga velika krepost je bila upanje, da se bo šola iz skromnih začetkov razvila in sprejela pod svoj krov se naslednje generacije. Neobhodno potrebna krepost pa je bila pogum. Starši, učitelji in duhovniki se niso ustrašili nobene žrtve, ko je šola za vero in slovenstvo. Učitelji niso čakali na lepe prostore in učila. Vedeli so, da znanje ni nujno vezano na zunanje ugodnosti in da te same po sebi ne pomagajo pri vzgoji. Začeli so razdajati med otroke kar so imeli in česar beguncem niso mogli vzeti; vrednote in slovenski jezik.

Na današnji praznik se tudi spominjamo pesnika in mučenca, po katerem se poimenuje naša šola Franceta Balantiča. Mlad je moral umreti za vero in domovino. V lepih verzih nam nakazuje pot po kateri naj hodimo skozi noč k večni Luči. Naj Balantičeva „bakla nema“ sveti, da se bomo bogatili z žlahtno vsebino slovenske besede, slovenske kulture in s slovenskim duhovnim bogastvom.

Ko pregledujem zgodovino naše šole se s hvaležnostjo ustavim pri gdč. Angelci Klančnik. Že 55 let nepretrgoma deluje v tej šoli, zato ni dovolj besed s katerimi bi zapisali vse, kar je dobrega storila. Učitelji so ljudje, ki ostanejo v spominu. S svojimi besedami, držo in odnosi puščajo globoko sledi v učencih. Gospodična Angelca je gotovo v vseh nas pustila sled in se sedaj se nanjo obrnemo, ko potrebujemo razsodno mnenje.

Ne moremo si predstavljati naše slovenske šole brez veroučitelja. Pri verouku spoznavamo ljubezen do Boga in do bližnjega. Uče nas tudi, kako naj vestno spolnujemo dolžnosti, da storimo vse kar je v naši moči, da dane talente in zmožnosti gojimo in posredujemo naprej.

Kot bivša učenka Balantičeve šole se z veseljem in hvaležnostjo spominjam otroških dni. Učiteljice so nas, poleg staršev, z veliko ljubeznijo pripravljale na poznejšo življenjsko pot. Pri šolskem zborčku in pri vajah smo se že v otroških letih mimogrede navadili dela v skupini, sodelovanja in strpnosti, vrline, te tako važne, za poznejši osebni razvoj.

Ob jubilejih se pa tudi človek vpraša za prihodnost naše ustanove. Dobro vemo, da za vrednote ni zemljepisnih in tudi ne časovnih meja. Obstaja samo ljubezen do slovenske besede. To ljubezen pa podajajo starši, ko doma govorijo slovensko in ko, soboto za soboto, spremljajo vso dejavnost slovenske šole.

Za obstoj in vztrajnost v tem namenu pa prosimo Marijo Pomagaj, h kateri se lahko približamo na našem šolskem dvorišču ali pa pokleknejo pred njeno podobo v stolnici, naj pri Sinu, Učitelju z veliko začetnico, prosi blagoslova najprej za otroke, ki se trudijo, da bi se učili slovenskega jezika in ga tako vzljubili, za starše, ki s toplo zavzetostjo stojijo ob otrocih in za učitelje, ki smo bili izbrani po božji Previdnosti, da z znanjem in osebnimi omejenostmi popeljemo učence po poti zvestobe Bogu in rodu, iz katerega izhajajo.

Kriza v vladni koaliciji?

Janez Drobnič, (re) minister za delo, družino in socialne zadeve

lagani so ukrepi, ki jih ni v koalicijski pogodbi, čeprav pogodba natančno govori o demografskem problemu.

Problem se je seveda takoj preselil na stranko Nova Slovenija, katere član je ogroženi minister. Morda v prvih trenutkih predsednik dr. Andrej Bajuk ni bil popolnoma jasen. To je razumljivo, saj gre za presenečenje, za enoten nastop vlade in usodo koalicije.

Medtem pa so že poslanci NSi podajali izjave. Alojz Sok in Fran Capuder sta na novinarski konferenci ministrovo strategijo za dvig rodnosti ocenila kot „zelo dober delovni osnutek, ki bo v javni razpravi doživel nekatere popravke“ in kot dobro izhodišče za razpravo. „Na žalost se je celotna razprava osredotočila samo na eno točko, plačljivost splava, ven-

dar za poslansko skupino ni vprašanje plačljivosti ali neplačljivosti splava. Splav je vprašanje moralno-etičnih načel in vrednot neke družbe,“ je prepričan Sok.

Zatem je poslanska skupina NSi podala sledečo izjavo: „Poslanska skupina Nove Slovenije meni, da je minister za delo družino in socialne zadeve mag. Janez Drobnič dosegel zelo veliko dobrih rezultatov in je njegovo delo potrebno oceniti kot celoto. Poziv k njegovemu odstopu je poslanska skupina presenetil.“

Za petek je bilo napovedano izredno zasedanje Državnega zbora, da obravnava ministrov položaj. V zvezi s tem je Izvršni odbor NSi podal izjavo, v kateri zahteva predhodno sejo koalicijskih strank in med drugim zagotavlja: „Izvršni odbor je pretehtal vse okoliščine dela ministra za delo, družino in socialne zadeve in o njegovem delu v celoti, tako kot smo tudi napovedali, v celoti podal pozitivno oceno. Seveda pa se zavemo, da je v tako obsežnem delu ministra mogoče najti tudi kakšne pomanjkljivosti, kar je povsem človeško. Stranka ministra podpira.“

Sedaj je treba čakati na sejo koalicijskih strank ta četrtek 30. novembra in zasedanje Državnega zbora v petek 1. decembra. Nekaj se krha v Sloveniji.

Le počasi do rešitve

Oblasti ne najdejo rešitve in družba pa ne mesta za romsko družino (ciganski klan) Strojnovih. Tudi v tej zadevi usmerjamo bralce na članek Družine na str. 2.

Krajani krajevne skupnosti Želimlje v občini Škofljica so na zboru, ki se ga je udeležilo čez 100 ljudi, po besedah podžupana Jožefa Noseta soglasno izrazili nasprotovanje morebitni naselitvi romske družine Strojnov in njihovo okolje. Sklicana je izredna seja občinskega sveta, na kateri nameravajo obravnavati problematiko glede morebitne priselitve družine. V občini so se tako odzvali na članek v časopisu Delo, po katerem naj bi Cerkev Romom ponudila zemljišče v Želimljah.

Minister za delo in predsednik komisije vlade za zaščito romske etnične skupnosti Milan Zver ter direktor urada vlade za narodnosti Stanko Baluh pa do nadaljnjega „v interesu rešitve nastanitvenega problema romske družine Strojnov“ na to temo ne bosta dajala nobenih informacij in izjav, so sporočili z urada za narodnosti in ministrstva za delo.

Romska družina Strojnov, ki je v soboto zapustila Postojno in se želela vrniti v Dečjo vas ter s tem sprožila nov val protestov krajanov v Ambrusu, se je v spremstvu policije in novomeškega svetnika Zorana Grma vrnila v nastanitveni center v Postojno. Do dogovora o vrnitvi je prišlo na srečanju s premierom Janezom Janšo ter ministrom za delo in šport Milanom Zverom, notranjim ministrom Dragutinom Matejem ter ministrom za okolje in prostor Janezom Podobnikom.

Predstavniki družine Strojnov so v pogovoru sprejeli pravno argumentacijo, po kateri zaradi izvršljivih aktov inpekcijskih služb ter pravnomočne sodbje upravnega sodišča iz leta 2002 legalizacija njihovega prejšnjega naselja pri Ambrusu ni možna, so sporočili iz kabineta predsednika vlade.

Odločili so se, da se za krajši čas vrnejo nazaj v Postojno, nato pa se bodo preko zime nastanili v enem izmed državnih objektov na zemljišču v lasti Republike Slovenije, ki jim bo omogočil normalne življenjske razmere, vključno s polnjenjem otrok.

V tem času jim bodo pristojne vladne službe pomagale poiskati zamenjavo njihove nezazidljive parcele pri Ambrusu za primerno zazidljivo oziroma legalno nastanitveno lokacijo ter pomagale pri zbiranju pomoči za legalno in trajno ureditev bivalništva, so ponoči sporočili iz kabineta predsednika vlade.

Vsi sodelujoči se zavzemajo za spoštovanje pravne države in umirjanje zaostrenih razmer. A gotovo je ta problem globoko zakoreninjen v raznih dejavnostih slovenske družbe.

BERI...

SIMČIČ JE GARDEL: VSAK DAN PIŠE BOLJŠE 2

55 LET ŠOLE FRANCETA BALANTIČA 3

KAKOR GARDEL

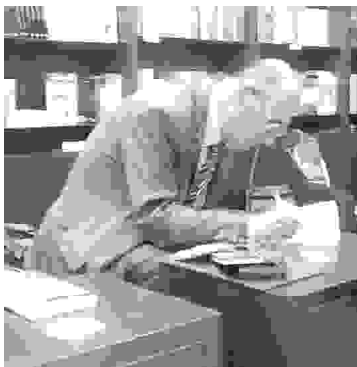
85-letnica pisatelja
Zorka Simčiča

(Od našega dopisnika)

Celjska Mohorjeva družba je „našemu“ Zorku — če smemo tako po domače imenovati člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti, člana Slovenske kulturne akcije, dobitnika Prešernove nagrade, pesnika, pisatelja, esejista in nosilca številnih drugih častnih naslovov — za visoko obletnico podarila kar dve knjigi z njegovimi črticami, esei in spisi. V njih je prikazano njegovo ustvarjanje v dveh obdobjih njegovega življenja.

Založba je za dan po obletnici povabila na predstavitev knjig v svoje nove prostore za frančiškansko cerkvijo. In prijatelji ter časnikarji so napolnili prodajni prostor. Moram reči, da se je ves čas prireditve iskalo in kresalo, domislice enih in drugih so vzbujale smeh, ploskanje in veselo razpoloženje. Tako je predsednik založbe Jože Faganel dodal še eno darilo: izročil je steklenico izmed najkakovostnejših vin ene najkakovostnejših slovenskih kleti (Simčič, iz Gorjskih Brd, od koder izvira tudi slavljencev rod) enemu izmed najkakovostnejših slovenskih literatov (idem). Tudi voditelj predstavitve Matija Remec ni zaostajal.

A pojdimo h knjigam. Prva nosi naslov Črni tekač; poimenovana je po presunljivem (s tem pridevnikom bi lahko orisali marsikatero njegovo pisanje) črtici, ki je bila objavljena v Zborniku

že pred več kot petdesetimi leti. Spremnio besedo je spisal Mitja Čander. Zanimivo: sorazmerno mlad literarni kritik (r. 1974) je spisal spremno besedo delom, ki so nastale med letoma 1946 in 1991 v eksilu, medtem ko je novejšim delom (1996—2006) v drugi knjigi spremno besedo napisal priznani in tudi starejši (bral je že Simčičeve spise v zborniku Zimske pomoči) France Pibernik.

Druga knjiga, Skozi razpetosti, obsega pisanje med leti 1996 in 2006. V njej so poleg črtic (marsikatera je še povezana z dogajanjem v tujini), tudi članki in eseji, ki so bili objavljeni po časopisih in revijah v Sloveniji. Zajetni knjigi — vsak po več kot 300 strani — sta res lepo darilo pisatelju, pa tudi vsem bralcem, ki bodo segli po njih.

Pred leti sem pisatelja ob neki priložnosti skoraj presenetil s citiranjem njegove stvaritve Abu Sabu, misleca, ki je delil modrost v raznih Zbornikih Svobodne Slovenije. Tudi ob tej priliki sem mu k čestitkam dodal še vprašanje — pranje: kdaj pa Abu Sabu? In na moje veliko veselje je odgovoril, da tudi on pride na vrsto!

S prijateljem Markom gledava plakat, pa mu rečem: „Je kot Humphrey Bogart“. Pa mi odgovori: „Ne. Kakor Gardel: 'cada día escribe mejor'“.

Bo kar držalo.

GB

DA BOMO RAZUMELI DOGODKE V SLOVENIJI

Ko mački stopi na rep ...

ROBERT PETKOVŠEK

... zacvili. Takšnega cviljenja smo v zadnjih dneh slišali veliko, najprej ob dogajanju v zvezi z ambrusko družino Strojan, nato ob dolgo pričakovani „strategiji za dvig rodnosti v Republiki Sloveniji“, ki jo je pred dobrim tednom dalo v javnost Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

V podporo Strojanim je nemudoma pohitel drugače ne prehitri varuh za človekove pravice, ki ob marsikateri krivici človekovih pravic ostane mrtvo hladen, da njegovega neokusnega televizijskega norčevanja iz smrtnih žrtev pred leti niti ne omenjamo! Protestnega shoda v zvezi s preselitvijo omenjene družine pa so se udeležili tudi nekateri vidni „kulturniki“, ki so vladi prilepili celo etiketo rasizma. Zdi se, da nihče — niti ombudsman niti omenjeni „kulturniki“ niti enostransko poročanje nekaterih medijev — ambruskega problema ne razume ali pa ga vsi namenoma prikazujejo skrivljeno, da bi rafale usmerili na tarčo, ki jim je trn v peti: prek domačinov Ambrusa merijo na sedanjo oblast. Ene in druge prikazujejo kot slovenski rasistični Ku—klus klan, ki iz svoje srede iztreblja neslovenski življ. Tako njihova tarča postajajo kar vsi Slovenci. Slovence prikažejo kot ksenofobne, tujcem sovražne, motene ljudi. Drugače rečeno: biti Slovenec je nekaj zaostalega, nekaj skvarjenega, celo greh.

To intenzivno taktiziranje nekaterih, da bi iz ambruskega primera krivdo preselili na nestrpni slovenski značaj, pa se je hitro porušilo, ko je mimo medijskih blokad v javnost pricurljala bolj celovita resnica, ki govori o stotinah (!) hudih kaznivih dejanjih in krivih javnega reda omenjene družine, med katerimi so tudi posilstva in hudi fizični napadi, o katerih mediji molčijo. V ozadju ni nikakršnega rasizma proti romski skupnosti, ampak poskus, da bi pristojne službe uredile neznosne razmere, ki jih morajo prebivalci Ambrusa že leta prenašati in ki jim varuhi javnega reda doslej niso bili kos.

Drugič je zacvililo ob predstavitvi „strategije za dvig rodnosti v Republiki Sloveniji“. Na delovno gradivo ministrstva se je čez noč usul plaz očitkov, da je klerikalno in seveda kot posledica tega tudi korak nazaj. Na krizni demografski položaj, enega najslabših v Evropi, je Slovenijo pred kratkim opozorila Evropska zveza; nanjo so že pred leti opozarjali demografski strokovnjaki; od izpostavljenih osebnosti je svoj glas najprej dvignil ljubljanski nadškof Rode; leto pozneje se je plaho oglašil predsednik Kučan; v skrbeh za svojo službo so učitelji, ker so tole vsako leto bolj prazne; spreminja se podoba slovenskega podeželja itd. Problem je torej zelo zapleten. Za ene je pomembnejši

ekonomski, za druge demografski, za tretje geografski, za četrte vrednostni vidik. Za kristjane je problem rodnosti predvsem problem odnosa do življenja. Za kristjana je življenje najdragocenejša vrednota in treba je storiti vse, da bi ga ljudje kot vrednoto tudi doživljali in sprejemali. Predlagani dokument vsebuje vrsto ukrepov, ki bi življenje naredili bolj kakovostno. Zavrnalo pa je ob predlogu, da bi umetna prekinitev nosečnosti postala plačljiva, kolikor to ne bi bil terapevtski poseg. Po mnenju ogorčenih kritikov ministrstvo s tem krši pravico svobodne odločitve. V resnici pa dokument te pravice ne omejuje, temveč le pove, da nosečnost ni bolezen in zato tudi umetna prekinitev nosečnosti ni zdravljenje. Iz zdravstvenega zavarovanja se plačujejo le zdravstveni posegi, odločitev za splav pa je stvar povsem svobodne izbire, za katero je nepravilno, da jo plačujejo vsi davkoplačevalci, še toliko bolj nepravilno za tiste, za katere je splav neetično dejanje.

Za kristjana je splav nedvomno etično nesprejemljivo dejanje, enako tudi za zdravnike: „Zdravnik spodbuja človeško bitje od samega spočetja. ... Zdravnik si zavestno prizadeva, da bi bila resnična humana pravica do materinstva nad pravico do splava. Zato zavrača splav kot sredstvo za načrtovanje družine zaradi slabih socialnih razmer in ga ocenjuje kot zlo“ (Kodeks medicinske ontologije 1998, čl. 38). Slovenska zakonodaja, žal, nad to osnovno pravico do življenja postavlja individualno pravico do svobodnega odločanja. Čeprav je za kristjana to nesprejemljivo, uveljavlja svoje prepričanje nenasilno, znotraj zakonskih okvirov. Cerkev tako vzpostavlja različne mehanizme, ki bi življenje naredili za vsakogar sprejemljivo. Geslo slovenske sinode je bilo prav: „Izberi življenje!“ V istem duhu tudi dokument ministrstva predvideva vrsto konkretnih mehanizmov, ki bi življenje naredili družinam prijaznejše: svetovanje, uvajanje premij, zmanjšanje plačila za vrtec, vzgojno—varstveni dodatek, stanovanjske olajšave idr. Dokument je nadvse spodoben, a z eno napako! Trdi tri stvari: življenje je vrednota; družina je naš upanje; otroci so naša prihodnost. Takšno razmišljanje pa je preveč podobno razmišljanju Cerkev. In zopet je maček zacvilil.

Zadiralo je po krščanskem. Takrat pa odpovedo vse zavore: večno strpne, kulturne je zopet premagala nepotrpežljivost, plaz ogorčenih kritik na ministrstvo se je sprožil in strpnost se je čez noč prelevila v nestrpnost. In spomnil sem se besed znamenitega slovenskega akademika, izrečenih pred nekaj dnevi: „V tej državi je največji greh: biti Slovenec in biti katoličan.“

(Po Družini)

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Stara resnica je, da se problemov ne da odrivati v nedogled, ampak jih je treba prej kot slej vzeti v roke in jim najti rešitve. S težavo, a neizbežno, do tega zaključka prihaja tudi sedanja vlada. Cena tega spoznanja je in bo še velika.

Znova na reki. Pisali smo že o problemih z Urugvajem zaradi papirnic na istoimenski mejni reki. Sosednja država ni nikdar vzela v mar argentinskih protestov, argentinska pa nikdar resno nastopila in stvarno ugotovila, koliko bodo tovarne papirne paste res okužile in kako realno doseči nek kompromis. Ko je pretekli teden Svetovna banka potrdila posojilo finskemu podjetju Botnia, da bo v roku enega leta lahko zaključilo gradnjo in začelo s proizvodnjo, smo lahko ugotovili, da že mesece stojimo na istem mestu in v celotnem problemu ni bilo premika. Delegat španskega kralja, ki naj bi posredoval med „bratskima“ državama, ni mogel pokazati nobenega uspeha; v Španiji so popolnoma pesimisti glede končnega izida tega posredovanja. Prebivalci argentinskega mesta Gualeguaychú, ki se bojijo za svojo turistično prihodnost zaradi domnevnega okuženja, znova blokirajo most in prehod. Gospodarske posledice te blokade se kažejo na eni in drugi strani meje. Blokada tudi ovira in draži prevoz tovora od Atlantika pa do Pacifika. Sedaj se je argentinska vlada obrnila na starega Gorbachova, naj na Finskem posreduje in izhoda iz sedanjega krize.

Cene pod pritiskom. Drugo področje, ki ga vlada tudi resno ne vzame v roke, je vprašanje inflacije. Priznajmo, da ni enostavno; a težko ga je rešiti, če se zanikajo najbolj enostavne gospodarske teorije. Ta je bil eden izmed vzrokov, zakaj je s svojega mesta odšel tedanji gospodarski minister Roberto Lavagna. On je želel bolj svoboden trg in omejitev denarnega obtoka. Da večja svoj devizni fond v tem tako ugodnem gospodarskem trenutku, ko tudi davčna nabirka podira vse rekorde, vlada dejansko bruhna na trg domače pesose. V kratkem obdobju je že nadoknadila ves znesek dolga, ki ga je plačala Mednarodnemu denarnemu skladu. A toliko količina denarja nujno povzroča inflacijo. Indikativne (ali maksimirane ?) cene so le pesek v oči. To se je pokazalo prejšnji teden, ko je pritisk cen mesa zapeljal vlado, da je znova omejila izvoz. Nekaj podobnega se dogaja v primeru koruze. Ta zadeva dogovorjenih cen ima pa še drugo lice. Saj se dobijo stvari po teh cenah, a če hočete en porcen bife, ali pa kilogram dobrih jabolk, morate odšteti kak peso

več. Tega seveda uradne statistike ne beležijo.

Nepričakovan kandidat. Res je, da je predsednik menil, naj vprašanje kandidatur počaka do prihodnjega leta, a tega se ne držijo niti v vladi sami. Ker so kar v nekaj provincah omejili ponovne kandidature guvernerjev, se tam sedaj pojavljajo najhujši spopadi. Oči se najbolj obračajo v okrožja, ki bodo ključna tudi za predsedniške volitve. Te so prestolno mesto Buenos Aires, Santa Fe in seveda provinca Buenos Aires, ki sama predstavlja tretjino volilnega telesa. Zadnje dni je stopila v ospredje figura podpredsednika države. Daniel Scioli je poseben primer politika. „Iznenaj“ ga je Menem, katerega posebnost je bila, da je iskal kandidate med portniki, pevci, podjetniki ... sploh izven političnega telesa. Scioli je bil svetovni prvak v motonavtiki. Kot politik je pokazal enako spretnost kot v športu. Kot maček, vedno pade na noge. Preživel je razne ofenzive, celo javen napad senatorke in „prve dame“ Cristine, in je eden redkih argentinskih podpredsednikov, ki kaže da bo dokončal svoj mandat. Njegovi načrti so bili, da bi se potegoval za vodstvo (županstvo) prestolnega mesta. A bistre vladne glave ga predlagajo za buenosaireškega guvernerja. Če namreč Kirchner ne bo ponovno kandidiral (še ni nič odločenega) in se bo gospa Cristina potegovala za predsedništvo, v provinci nimajo vrednega kandidata. Naj to mesto napolni Scioli? On trdi, da se čuti „zelo počaščenega“, a da meni, da je njegov „poklic“ v prestolnem mestu. Časa in vode je še dovolj.

Še drugi kandidati. Seveda kandidatov ne manjka ne tu ne tam. V prestolnem mestu se zavzema za kandidacijo tudi sedanjí župan Telerman, ki skupa piti iz vrelca vladne vode, a za vsak slučaj že pripravlja svojo povezano „široko fronto“. Nasproti kar mrgoli kandidatov. Opozicija seveda ne najde enotnega nastopa. To velja zlasti za predsedniško kandidacijo. Lavagna prepričljivo izstopa, a prav tako prepričljivo doživlja odpor, ne toliko zaradi svoje osebe kot zaradi preveč širokega obzorja zaveznikov. Alfonsinisti ga podpirajo, upirajo pa se njegovi možni povezavi z Macrijem. Enako zmerna levica ne bi mogla podpreti kakega desničarskega kandidata. Tako je gotovo, da bosta v opoziciji izstopala dva kandidata: levi in desni. To kaže tudi dogovor, ki ga je Elisa Carrió dosegla v Santa Fe s socialističnim kandidatom Binnerjem. Njena stranka bo podprla Binnerja, s tem pa se odpre možnost skupnega predsedniškega kandidata.

SLOVENC V ARGENTINI

BALANTIČEVA ŠOLA V SAN JUSTU

55. let slovenske vzgoje

V nedeljo 12. novembra smo se zbrali pri jutranji sv. maši, da smo se Bogu zahvalili za 55 let delovanja naše drage šole in se spomnili 85. letnice rojstva našega vzornika — Franceta Balantiča. Sv. maša je daroval pater dr. Alojzij Kukovica, prepeval pa je polski zborček. Maso je vodila ga. Tatjana Modic Kržinik, sodelovali so pa še drugi starši in učiteljice. V polni stolnici je odmeval Te Deum — Tebe Boga hvalimo — s katerim smo izrazili našo globoko zahvalo za varstvo, razsvetljenje in vso pomoč pri vzgojnem delu 55 let naše šole.

Popoldanski program je bil napovedan ob 18. uri. Napovedovalka ga. Alenka Zupanc Urbančič je pozdravila vse navzoče. Med najdražjimi osebami je omenila ustanoviteljico in dolgoletno voditeljico šole, gđc. Angelco Klančnik, dušnega pastirja p. dr. Alojzija Kukovico in predsednico Našega doma, go. Mici Malavarič Casullo, ki nam je nato spregovorila v pozdrav in izrekla besede zahvale in čestitke šoli.

Bogata v delu in v ljubezni so potekala leta. Dolgo dobo 55 let nam je orisala knjižničarka naša šole, ga. Alenka Belič Fantini z nagovorom, ki ga objavljamo na uvodnem mestu.

Željani smo bili videti vesele otroške obraze in slišati njihove glasove. Popestrili so praznik s pesmijo, ki je vrela iz veselega srca, pod geslom: „Pri nas je pesem doma!“ Zastor se je odprl in na odru, poimenovanem po Fridu Bezniku, smo zagledali najmlajše, ki so v barvstih majčkah in belih krilih ali hlačah sedeli na zelenem travniku. V ozadju — na velikem mostu, ki je simboliziral vez prijateljstva, so stali ribiči. V živahnem dialogu so napovedali prve tri narodne pesmi, ki so jih zapeli otroci iz vrtca, prvega, drugega in tretjega razreda. Mogočna osvetljena mavrica je poživila sceno, ki so jo pripravili starši, ob zamisli in pomoči Toneta Oblaka in Janija Juvanciča. Ves spored pevskega festiva so povezovali sami učenci. V dinamičnem stilu in raznovrstnih pesmih se je odvijala predstava. V zadnji pesmi „Poj z menoj“ so se pridružili nekateri starši in učitelji in dva bivša učenca, Veronika Malovrh in Marko Štrubelj kot solista.

Največjo skrb pri izvedbi vsega programa so imele pevske voditeljice; Anica Mehle, Marija Krajnik Štrubelj in Kristina Skvarča Šenk. Izrazili smo jim zahvalo s popkom rož, ki so jim ga izročili navdušeni pevčki. Zahvalili smo se tudi prof. Andrejki Selan Vombergar za spremljavo na orglah in stalno oporo, nasvete in

pomoč, ter Tončiju Oblaku in Aleksu Puntarju za spremljavo s kitarama.

Da je predstava tako lepo uspela, je pa velika zasluga tonskih mojstrov; Marka Štrublja ter Pavla Malovrha, s pomočjo Erika Oblaka in Luke Štrublja, ki so poskrbeli za zvočne naprave in luči.

Dolg je seznam mamic in očkov, ki so neutrudno delali pri pripravi scene, prostora in bogate zakuske, ki nas je že čakala na dvorišču. Šolskemu odboru s predsednikom Marjanom Urbančičem je naša največja zahvala za pomoč pri vsem prireditvenem delu. Za ličen program pa je poskrbela Adriana Oblak.

55 let Balantičeve šole pa ne bi obhajali, če ne bi bila ta zgrajena na trdnih temeljih. Za te ima največ zaslug gđc. Angelca Klančnik, kateri smo z veliko hvaležnostjo v srcih izrazili priznanje in na katero smo Sanhuncani tako ponosni. Učiteljicam, učencem in vsem, ki jo poznamo je prelep zgled vztrajnosti in plemenite osebnosti, ki posreduje že več kot pol stoletja vrednote krščanstva in slovenstva mladim rodovom. Močan aplavz in velik popok rož je potrdil našo ljubezen in hvaležnost do nje. Povabili smo jo, da nam spregovori. Z domačim, sproščenim načinom, v katerem se je poznalo da ji govori srce, nam je opisala težke začetke slovenske šole, ko še ni bilo stalne strehe, pač pa zasilni prostori. Spomnila se je vrsto učiteljic, ki so z njo sodelovale pri učenju in vzgojnem delu, odborov staršev, ki so vedno bili v pomoč in toliko dobrotnikov, brez katerih bi bilo naše delo nemogoče. Tudi katehetom, ki so ves čas duhovno skrbeli za versko rast otrok, je sla v prvi vrsti njena zahvala.

Ob tej priliki smo pa dali priznanje tudi trem učiteljicam, ki so izpolnile dolgo dobo v soli. Te so bile gđc. Anica Mehle, ki že 33 let uči in navdušuje otroke za lepo petje, gđc. Danica Malovrh in ga. Marija Zupanc Urbančič pa letos obhajata že 25 let poučevanja v Balantičevi šoli. Tudi na našo nekdanjo, dolgoletno pomočnico go. Ivanko Puhek nismo pozabili. Presenili smo jo s popkom rož.

Našo pesem so slišali onstran morja in poslali komaro dobrih želja. Balantičeva družina iz Kamnika se je pridružila našemu slavu s svojim pozdravom. Voditeljica, ga. Irena Urbančič Poglajen je zaključila praznovanje s spodbudnimi mislimi in prebrala pismo Tilke Balantič Jesenik, sestre pesnika in mučenca Franceta Balantiča.

Ob koncu sta predsednica in tajnica Našega doma povabili na oder ustanoviteljico gđc. Angelco Klančnik in sedanjo voditeljico, go. Ireno Poglajen in jima izročili plaketo v zahvalo za vso požrtvovalnost, posredovanje in gojitev slovenske kulture.

Ko smo se naužili veselja in petja smo se pomaknili na dvorišče, ki je bilo praznično pripravljeno za prijateljski pogovor ob obilni zakuski.

iup

PRISTAVA

Praznovanje Misijonske nedelje

V nedeljo 12. novembra je Društvo slovenska Pristava skupaj z župnikom patrom Alojzijem Kukovico organiziralo Misijonsko nedeljo. Spomnili smo se vseh misijonarjev in tudi nabirka pri sv. maši je bila za pomoč misijonom.

Med odmorom, ko so pripravljali dvorano za kulturni program, so prijazne gospe postregle s kavo ali čajem.

Kulturni del dneva je pričel predsednik Edvard Kenda, ki je navzoče pozdravil in povabil, da si ogledajo film „Evangelij ljubezni“ (Mirko Bogataj, 2002). Film je dokumentarec v španščini, ki kaže delo misijonarja Petra Opeke za reveže na Madagaskarju, posebno za tiste, ki so živeli na smetiščih. Videli smo, kako so gradili zanje ne samo nekaj hiš, ampak celo vas, „Koronko vas“, ki nosi ime po dobrotnikih, ki so omogočili to delo. Peter Opeka ne deli milosti, daje ljudem možnost, da začnejo novo življenje. Uči jih odgovornosti ljubiti bližnjega, spodbujati zemljo; vabi jih, da molijo, da tako dobijo duhovno moč in tako lažje premagujejo okolščine v katerih živijo. To, da moramo imeti vsi enake možnosti, pomeni zanj, da naj imajo vsi ljudje dostop do dela in vzgoje. Peter Opeka želi, da se ljudje približajo Kristusu, sam pa hoče živeti po Kristusovem nauku. Ta načela in vrednote posreduje drugim z besedo in z zgledom v vsakdanjem življenju. Kje je ta požrtvovalni misijonar dobil moč, da je tolikim ljudem pomagal in jim spremenil življenje? On sam odgovarja, da dobiva moč v molitvi in v Kristusovem zgledu.

Po filmu je sledil nagovor časnika Jesús María Silveyra, avtorja knjige „Un viaje a la esperanza“ (Potovanje k upanju), prav tako o delu Petra Opeke, ki jo je lani izdala založba Lumen. Silveyra je povedal kako se pri misijonarju poznata njegov slovenski izvor (organiziranost, delavnost) in leta, ki jih je preživel v Argentini (toplina in sproščenost). Obe vrlini uporablja pri vsakdanjem delu. Ugotovil je, da Opekovo delo priča o tem, da je mogoče rešiti ljudi iz revščine, če se jim da možnost dela in vzgoje. Predavatelj je tudi spodbujal mlade, naj se odzovejo božjemu klicu in se odločijo za duhovniški ali redovniški stan. Vse pa je navduševal, da se vključijo v misijonsko delo. Pater Kukovica se je časnika zahvalil in ga povabil na ponovno srečanje s slovenskimi rojaki. Po programu je bila tudi priložnost za nakup omenjene knjige o delovanju našega misijonarja.

Da smo dobili o njem še bolj popolno sliko je spregovorila tudi njegova sestra ga. Marjana Opeka Juhant. Prvič je videla bratov misijon oktobra tega leta, ko so ga šli vsi bratje obiskati na Madagaskar. Opisala je današnje stanje društva Akamasoa: več vasi, šola, bolnica, stadion, mizarska delavnica, kovačnica, delavnica za elektroniko in elektriko, kamnolom, društvo pa se je celo lotilo pogozdovanja. Povedala je, da društvo nudi ljudem delo, družinsko življenje in vzgojo. Poudarila je, kako so vsi, kljub težkim življenjskim okoliščinam, vedno nasmejani. Njene besede so spremljale slike s potovanja. Zaključila je s prošnjo, ki jo lahko razširimo na bralce Svobodne Slovenije, naj molimo za misijonarje.

Dan so zaključili z družinskim kosilom, ki se ga je udeležilo lepo številno družin. Tako je na Pristavi potekala misijonska nedelja. Vse to je bilo mogoče zaradi tihega dela nekaterih požrtvovalnih rojakov, ki so vse organizirali in za vse poskrbeli, njim naj gre naša zahvala.

Včasih, ko pomagamo kakemu revežu, ne pomislimo, da bi mu morali tudi približati Kristusa. Misijonar pater Peter Opeka nam je zgled kako je mogoče skrbeti za oboje. Spominja nas tudi, da je dolžnost vsakega človeka pomagati drugim. In kako lahko pomagamo ljudem, ki živijo tako daleč od nas? Predvsem s molitvijo pa tudi tako, da podpremo našo vsakoletno misijonsko tombolo. Ob tem pa ne pozabimo na tiste, ki jih imamo blizu in ki prav tako potrebujejo našo duhovno in gmotno pomoč.

V.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Notranjska II

Pivka: Kranjska reka, ponikalnica, ki teče skozi Postojnsko jamo in je izviri del Ljubljanske.

Pivka je tudi naselje s 2.200 prebivalci, sredinje doline Zgornje Pivke. Razvita je lesna industrija; ta razvoj so omogočili bližnji gozdovi in pa železnica, ki je tod stekla že leta 1857. Zaradi močne burje so morali železnico na več mestih zavarovati s kamnitimi zidovi.

Brkini: Hribovita neprepustna usedlinska pokrajina sredi kranjskega sveta, doline reke Reke in Matarskega (ali Podgrajskega) podolja, (podolje = pas nižjega sveta v hribovitem svetu), z 700 do 800 m nadmorske višine, dolga ok. 25 in široka ok. 7 km. Zemlja je rodovitna, razvito je sadjarstvo in vinogradništvo, naselja so zgrajena na slemenih (sleme = enakomerno visoka podolgovata strma gorska vzpetina, — tudi najvišji rob strehe). Čeprav gre skozi Brkine

cestna povezava Ljubljana — Trst — Koper — Reka (na Hrvaškem) je bila ta pokrajina do nedavnega precej osamljena, je malo obljudena in gospodarsko nerazvita. Ohranili so se nekateri stari običaji, kot pustne maskare „koromati“. Na vaseh so značilnost vodnjaki pred vhodom v hišo in pa lipe ob cerkvah.

Številni brkinski potoki se stekajo v Matarsko podolje, tam ponikajo in tvorijo jame, ki spadajo med najlepše na Slovenskem, a so dostopne le skozi navpična brezna, torej le jamarjem.

Največje naselje tega podolja je **Podgrad**, z zanimivo novoromansko cerkvijo sv. Cirila in Metoda. Nad vasjo so razvaline gradu Goritkih kmetov, iz 13. stol., postavljenega za nadzorovanje prometa proti morju.

Ilirska Bistrica: 4.900 prebivalcev, ob vznožju Snežnikskega pogorja. Pridevek

Ilirska je dobila ime na začetku 20. stol., da jo je bilo lažje ločiti od številnih drugih Bistic.

Mesto je obmejno sredinje tega dela Slovenije. Stoji na križišču cest proti Postojni, Kozini — Koper, hrvaški obali — Reki in čez Snežnik. Mimo gre tudi železnica na Hrvaško.

Že v železni dobi je bilo tu naselje, kraj je prvič omenjen ok. 1300. Trg je Bistrica postala 1911, mesto pa 1932. Je industrijsko sredinje.

Na tem območju priteka iz kranjskega podzemlja veliko vodá. Komaj km dolga rečica Bistrica ima zelo močan izvir, že v začetku 15. stol. je poganjala 12 mlinov in žag, število se je s časom povečalo do 45, delovale so še v 19. stol. Zaledje bogatih gozdov in privilegirana prometna lega so pospeševali trgovanje z lesom, ki se je razvilo v lesno in lesnokemično industrijo. Zgradili so tudi tovarno organskih kislin.

Stari mestni jedri sta ob Bistrici, Gornji in Dolnji kraj. V župnijski cerkvi sv. Jurija, iz 1752, so baročni oltarji in klopi so

rezljane. V prej kmečkem naselju Trnovu, sedaj del mesta, stoji vrh griča cerkev sv. Petra z gotskim prezbiterijem in kamnitimi oltarji kranjskega baroka, na stropu so slike T. Kralja. Na skali Gradina so razvaline gradu in v okolici ostanki več prazgodovinskih naselij.

Snežniksko pogorje: Planota kranjske narave, a poračena z obsežnimi gozdovi, prepreženi z mrežo gozdnih cest, v katerih lahko se srečamo medveda, volka, risa in drugo divjad. Vse to opravlja gojitveno lovnišče Jelen. Na južnih pobočjih je veliko padavin, 2 do 3 tisoč mm na leto. Zgornje območje planote je na višini 1200 — 1400 m, najvišji vrh je Veliki ali Notranjski Snežnik — 1796 m, ki je najvišji vrh izven Alp na Slovenskem. Pod Snežnikom, na Sviničkah je urejeno smučišče. Podnebje je hladno in večinoma oblačno. Na višjih delih raste bukev in jelka, v globokih mraziščih smreka, nižje borovci, ki so jih zasadili na opuščenih tleh.

Zbral in priredil Franci Markež

POTOVANJE MPZSJ OB 35. OBLETNICI

Odmevi iz Calafateja

Zgodaj zjutraj, smo se zbrali pred našim domom. Kmalu za tem pa smo že bili na letališču in čakali na letalo. Eno uro po napovedani uri, smo odleteli! Začela se je nova turneja Mezanega pevskega zbora San Justo v okviru 35. obletnice. Naš cilj: Calafate.

Približno ob 13. smo pristali na letališču. Tam smo takoj zagledali domače obraze: Franci in Nevenka Grilj sta nas čakala in toplo sprejela. Andrejki sta podarila v imenu krajevnega zbora bogat ~~pep~~pek domačih tulipanov! Vsem pa odlično čokolado, ki smo jo pojedli kar „en—dva—tri“! Kmalu smo se lahko zavedli, da je narava v tem kraju nekaj posebnega!

Naselili smo se, hitro odložili prtljago in ~~ti~~ na sprehod po mestu. Nekateri so ~~ti~~ na kosilo, drugi po nakupih, tretji malo na okrog, nekateri pa so malo počivali ... Ob petih so se pevci zbrali, da so vokalizirali in ~~te~~ zadnjič ponovili pesmi. Kdor se je sprehajal po Calafateju je kmalu opazil, da so povsod bili plakati, ki so vabili na koncert v petek, 27. oktobra ob 21. uri.

Okrog osmih pa smo ~~ti~~ vsi v Cerkev svete Terezije, v kateri je bil napovedan nastop.

V cerkvi je bilo ~~te~~ kar nekaj ljudi, ob vstopu so delili programe, zbor pa je prodajal ~~zgon~~čenke. Kar na lepem pa je začelo prihajati več in več ljudi. Cerkev je v približno 15 minutah bila nabito polna. Našel sem čez 300 oseb, in prihajali so kar naprej. Kasneje so nam povedali, da večina ljudi dela ali se ukvarja s turizmom in da delajo povprečno do 22. ure. To je bil vzrok, da so koncert napovedali tako pozno, da se ga je lahko udeležilo čim več ljudi. Najprej je krajevni zbor Coral Calafate pod vodstvom Bernda Ferstla zapel: Como pájaros en el aire (P. Carabajal — prir. L. Cangiano); Love of my life (Queen — prir. L. Cangiano); Elijah Rock (črnska duhovna — prir. J. Hairston); Todos los días un poco (Gurevich—Gieco prir. G. Felice) in Estado de animo (Benedetti — prir. B. Ferstl). Nekateri skladbe je spremljal zborovodja na klavirju. Zbor izvaja bolj popularne skladbe, podaja jih dobro, pevci pojejo navdušeno in uglašeno. Zbor je popolnoma amaterski in pevci nimajo nobene vokalne tehnike, to pa zato, ker tam ni vokalnega tehnika. Zborovodja ima kar težko nalogo, ker večina pevcev ne zna brati not in se ne razume na glasbo. Zbor ima bolj družabno nalogo in je edino stalno kulturno dejanje v Calafateju.

Za njimi je pel MPZSJ pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Že s prvo skladbo je zbor privabil publiko. Pevci so prihajali v cerkev in se postavili med občani medtem ko so peli Arkadeljevo Ave Marija. Nato pa Gallusove, Resonet in Laudibus in Ascendit Deus. Sledile so slovenske Sonce že Zahaja (J. Gruber); Planinska (A. Foerster); Ženka mi goste gre (prir. Z. Prelovec) ter Dajte, dajte (prir. A. Kumer). Na vrsti so pa ~~te~~ bile argentiske in mednarodne skladbe: Shenandoah (prir. J. Erb); Yesterday (Lennon—McCartney — prir. L. Klohs); Si Buenos Aires no fuera así (prir. L. Cangiano); Buenos días su señoría (E. Iturriaga); I want to go to heaven (črnska duhovna) in za konec Ride the chariot (K. Smith). Naj omenim, da je publika stoje nagradila izvedbo te skladbe.

Koncert je bil odlično izveden, brez napak. Pevci so zelo navdušeno peli in sledili vsemu, kar je zborovodkinja želela od njih. Po vsaki skladbi so bili nagrajeni z močnim aplavzom. Tudi moram povedati, da ima zbor veliko novih mladih pevcev, da se potovanja niso mogli udeležiti vsi pevci in da je kljub temu zbor solidno zvenel. Pozna se, da ima zbor že dolgo let vokalno tehniko, ki jo zadnjih 10 let vodi prof. Mirta Arrua Lichi. Glasovi zvenijo enotno in homogenično. Le sem ter tja je kakšen glas izstopal. Pevci in Andrejka so lahko veseli, ker so izvedli odličen koncert, in to so lahko sami čutili, saj so od publike dobili same pohvale. Za bis so zapeli Caramba, za to skladbo je Andrejka povabila bivša pevca Francita in Nevenko. Za konec sta pa oba zbora pod vodstvom Andrejke in ob klavirski spremljavi Bernda zapeli

Mozartovo Ave Verum.

Sledile so zahvale MPZSJ. Zahvalili so se vsem ki so omogočili ta dogodek in vsem, ki so pomagali pri organizaciji koncerta ter potovanja. Najprej krajevemu zboru in potem pa vsem podjetjem in posameznikom. Vsak je dobil za spomin ~~zgon~~čenki zbora.

Med publiko je bilo tudi veliko tujcev, ki so bili zelo navdušeni in so nas spravevali od kod smo, kako to, da smo Slovenci, itd.

Po koncertu so nas pevci peljali v restavracijo na odlično večerjo. Restavracija je malo izven mesta in ima krasen pogled na mesto. Tam smo jedli slavno patagonsko jagnje. V prijetni družbi in ob dobri jedi ... in vinu, smo peli in se pogovarjali pozno v noč. Calafatejci so se kar hitro naučili ~~na~~ navado in pesem: Že dolgo nismo pili ga ...!

Drugi dan smo lahko malo več spali. Okrog 8. pa nam je Veronika Malovrh za zajtrk razdelila kruh in medialune. In to vse tri dni. Vstala je prej kot vsi drugi in v mrzlem jutru delila zajtrk. Hvala Vero!

Ob 9. smo že vsi sedeli na avtobusu in ~~ti~~ na ogled ledenika Perito Moreno. Pridružila se nam je vodička, ki nam je razlagala različne zanimivosti mesta, narave, zgodovine in seveda kako so nastali ledeniki! Bilo je mrzlo sivo jutro. Prišli smo do razgledne točke, kjer bi lahko videli panoramiko ledenika, a na žalost je deževalo in ga nismo mogli videti v celoti. Malo za tem smo prišli do kraja kjer so tako imenovani nadhodi (pasarelas).

Vodička nam je razložila kje naj gremo in povedala, da pot kroži, tako da naj vsak drži zmeraj isto smer. Od začetka je ~~te~~ malo deževalo, bilo je mrzlo in mokro ... Videli smo veličino ledenika in krasno naravo. Nepopisno lepo! Ne da se z besedami razložiti veličino in krasoto neskončnih ledenikov! Kar naenkrat pa je posijalo sonce, oblaki so se razpršili in smo lahko doživeli ~~te~~ večjo krasoto tega kraja.

Ko smo prišli vsi skupaj smo pa zapeli! Lepo je odmevalo in ~~te~~ lepše je bilo peti! Ljudje so prosili naj zapojemo ~~te~~ in ~~te~~ ...! A ni bilo dosti časa, čakalo nas je novo doživetje. Z avtobusom smo se odpeljali do obale. Tam so nam razdelili malico. Jedli smo kar na kamnih med ledom in vodo! Komaj smo se naužili malo te narave, pa smo že ~~ti~~ na drugi izlet.

Šli smo do pristanišča in se tam razdelili v dve skupini. Majnra si je ogledala ledenik iz ladje. Za drugo, ~~te~~vilnejšo skupino, pa je prišel čas za „trekking“, ali sprehod, po ledeniku! Spet nekaj neposino lepega. Najprej so nam dali navodila in nas naučili kako se hodi po ledeniku z žebli (grampas), ki so nam jih vodiči privezali na čevlje. Podali smo se na pot v krasnem sončnem popoldnevu. Ledenik je ogromen, ima nepopisne oblike in tudi različne barve. Pili smo skoraj ledeno vodo, opazili različne vrste razpok, gledali kako se ledenik topi, kako kaplja in kako teče voda pod našimi nogami. Razložili so nam, da tam raziskuje svetovno znani geolog Peter Skvarča, in da on največ ve o evoluciji ledenikov.

Počasi se je nebo potemnilo in začelo je snežiti. Tudi to nam je Bog poslal. Snežilo je močno, kar je za ta čas nekaj zelo nenavadnega. Mislite si kako smo se veselili, saj so nekateri prvič videli snežiti! Za konec izleta pa so nam vodiči ponudili whisky z ledom iz ledenika in čokolado. Za otroke, za mladoletne in za tiste ki jim whisky ni ugajal, pa vodo iz ledenika. Kmalu se nam je pridružila ~~te~~ druga skupina in smo vsi skupaj zapeli. In to pod snegom in na ledeniku! Take sreče pa res nima vsak!

Vrnili smo se ne preveč utrujeni in z žarečimi obrazi! Avtobus nas je pustil kar pred cerkvijo, da smo se ~~te~~ isto noč udeležili ~~ma~~te. Na župnikovo promjo je zbor po obhajilu zapel dve pesmi, ki sta bili nagrajeni z močnim aplavzom. Utrujeni smo se vrnili v ~~na~~te sobe. Nekateri so imeli ~~te~~ toliko moči, da so se udeležili „peñe“, na katero smo bili povabljeni, ostali pa smo ~~ti~~ spat, saj nas je naslednje jutro avtobus čakal že ob pol osmih.

Tokrat smo ~~ti~~ na izlet s „katamaranom“. Ogledali smo si veličino „Lago Argentino“ (1560 km²) in vse zanimivosti tega jezera! Vse povsod plavajo ledene gore (témpanos), z raznovrstnimi oblikami, katere oblikuje voda sama. Opazi se lahko do kam je prišla voda, kje so bili ledeniki in kako so se zmajnrali v zadnjih 400 tisoč letih! Ogledali smo si ledenike Glaciar seco, Spegazzini in nazadnje pa ~~te~~ Glaciar Upsala. Ta je največji ledenik v Argentini in tretji na svetu. Neposino velik in lep! Tu je res Božja roka! Samo za spoznanje naj omenim, da ima dve končnici, da je vsaka široka približno 4 km; ima 870 km² površine (približno več kot Ledenik Perito Moreno) in je dolg 60 km (dvakrat toliko kot P. Moreno).

Ladja nas je popeljala do Bahía Onelli, kjer smo sredi narave kosili, peli, metali kamnje in se krasno imeli! Ta izlet je nekaj kar se ne sme zamuditi če se gre v Calafate, je nepopisno lep!

Isti dan smo ~~ti~~ tudi v posestvo „Estancia El Galpón“; povabil nas je upravitelj tega kraja, ki je pevec zbora Calafate. Lepo so nas sprejeli, sam nam je razkazal del posestva in nam razložil kaj vse tam delajo. Ta kraj je posvečen samo turizmu in ima različne zanimivosti. Po odlični malici smo si ogledali striženje ovac, kako psi čuvajo in vodijo ovce, in nazadnje pa ~~te~~ jezero „Lago de las aves“, kamor pridejo ptice selivke iz Severne Amerike in Kanade. Nekateri so tudi jahali in si na konjih ogledali posestvo.

Dneva ~~te~~ ni bilo konec (zatemnilo se je ~~te~~ ob 21.45); pevci so nam pripravili „pizzateo“ v ~~ti~~li, kjer je bil Franci Grilj pred kratkim imenovan za direktorja. Tam smo se zopet dobili s tamkajšnim zborom in dolgo v noč jedli, pili in peli! Razpoloženje krajevnih pevcev je bilo odlično, bili so zelo odprti in gostoljubni, radi so se z nami pogovarjali in lepo smo se imeli skupaj. Počutili smo se kot doma!

V ponedeljek smo si ~~te~~ malo ogledali mesto, nakupili nekaj čokolade in spominčkov in nazadnje smo se pa ~~te~~ dobili v restavraciji in zadnjič v Calafateju vsi skupaj jedli patagonsko jagnje!

Zahvalili smo se vsem, ki so omogočili to turnejo; ~~te~~ posebno pa Francitu in Nevenki Grilj. Bila sta vedno z nami in v vseh podrobnostih, da nam ne bi ničesar majnkalo. Njima in vsem pevcem zbora Coral Calafate najlepša hvala. To potovanje nam bo ostalo za vedno v spominu!

Hvala vsem pevcem in spremljevalcem za krasno petje, odlično družbo in dobro voljo. Nazadnje pa ~~te~~ hvala Andrejki, g. Andreju in odboru MPZSJ, ki so to potovanje organizirali. Bilo je odlično darilo zboru za njegovo 35. obletnico!

Marcelo

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V nedeljo, 12. novembra je v **Slomrkovem domu** g. Pavle Novak imel **razgovor s starši**.

V četrtek, 16. novembra je **Zveza slovenskih mater in žena — odsek San Martin** imela svoj **redni mesečni sestanek** pod vodstvom Polone Makek. Sledilo je srečanje v kuhinji. Sestre Škulj — Petkovšek so dajale nasvete in pekle potice.

V petek, 17. novembra zvečer je bila v **Slovenski hiši seja Madorganizacijskega sveta**, vodil jo je predsednik Zedinjene Slovenije Lojze Rezelj.

V soboto, 18. novembra je bil na **Pristavi družabni večer** s predvajanjem filma mladinskega dne.

V nedeljo, 19. novembra je **Zveza slovenskih mater in žena — odsek Pristava** priredila razgovor z **gledališko skupino**, ki jo vodi Dominik Oblak in je gostovala v Sloveniji s predstavo „Drevesa umirajo stoje“.

V soboto, 25. novembra popoldne je v Slovenski hiši Polona Makek **predstavila kuharsko knjigo Mire Ecker**. Prireditve je bila pod okriljem Zveze slovenskih mater in žena.

Isti dan zvečer je bil v mali dvorani Slovenske hiše odprtje razstave **Trenutki spokojnosti**, delo Irene Žužek.

V nedeljo, 26. novembra je bil **praznik Kristusa Kralja, kralja vesoljstva**. Praznovanje se je pričelo s sv. mašo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši. Bila je za vse pokojne asistente ter članice in člane KA. V dvorani škofa Gregorija Rožmana je nato bila **igra „Luč z gora“** v priredbi in režiji Mihe Gaserja ter v izvedbi mladine iz Velikega Buenos Airesa.

Zveza slovenskih mater in žena ima na razpolago novo kuharsko knjigo Mire Ecker. Dobite jo v Durnopastirski pisarni ter pri odbornicah Zveze.

D—ova za tiskovni referat Zedinjene Slovenije.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLIKANJE Z USTI ALI NOGAMI

V Cankarjevem domu so odprli IV. mednarodno likovno razstavo umetnikov, ki slikajo z usti ali nogami. Na prireditvi, ki jo Mednarodno združenje slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami, prireja ob 50-letnici delovanja, je na ogled 160 likovnih del 81 slikarjev iz vsega sveta, med njimi je 11 slovenskih avtorjev.

NIZKA OKUŽENOST

Slovenija ostaja ena od redkih držav, kjer je π relativno malo okuženih s HIV, manj kot eden na 1000 prebivalcev oz. verjetno le nekaj sto, navajajo na Institutu za varovanje zdravja, kjer so od začetka leta do danes dobili 28 prijav na novo prepoznanih okužb s HIV, v enakem obdobju lani pa 31. Za aidsom-sida je do danes zbolelo pet oseb, in sicer vsi moški. Če do konca leta ne bi bilo novih prijav, bi bila letomnja prijavna incidenca aidsa 2,5 na milijon prebivalcev, kar je najnižja stopnja v zadnjih π irih letih.

ODPRTA VRATA TOVOROM NA BALKAN

UPS je s prihodom Boeingovega tovornega letala 767 na brniko letalnice začel z neposredno dnevno letalsko povezavo med glavnim evropskim vozliščem v Koelnu v Nemčiji in Ljubljano. S povezavo bo UPS izboljšal svoje storitve za stranke v Sloveniji in v sosednjih državah, saj Brnik tako postaja vrata na Balkan za UPS. Iz ljubljanskega letalnice in novega pretovornega terminala bodo potiljke po cestah ali po zraku potovale dalje proti jugu in vzhodu.

KONEC ČUKOVE VLADE

Skupščina Gospodarske zbornice Slovenije (GZS) je razreila dosedanjega predsednika zbornice Jožka Čuka. Na njegovo mesto je do imenovanja novega predsednika - zbornica naj bi novo vodstvo dobila predvidoma maja oz. junija 2007, - imenovala generalnega sekretarja Združenja delodajalcev Slovenije Sama Hribarja Miliča. Skupščina je tudi potrdila statut GZS in pravilnik o volitvah organov zbornice, imenovala je koordinacijsko telo za pripravo zasnovne novega sistema organiziranosti gospodarskih zbornic, potrdila pa je tudi višino članarine do konca leta 2006.

MANJ SLADKORJA, VEČ BIOETANOLA

Tovarna sladkorja Ormož je zaradi evropske sladkorne reforme za svoj obstoj prisiljena poiskati alternativne proizvodnje in ena od realnih možnosti, ki se ponuja je usmeritev v proizvodnjo bioetanola, je na seminarju o alternativnih gorivih v Sloveniji, ki je potekal na mariborski strojni fakulteti, dejal direktor ormoške tovarne Jurij Dogra.

PO SVETU

IZRAEL PONUJA MIR

Izraelski premier in palestinske oblasti so sklenili premirje, kljub nekaterim incidentom, če se bodo Palestinci odločili za resnične mirovne pogovore. V skladu z dogovorom je Izrael umaknil svoje vojake z območja Gaze, palestinski uporniki pa naj bi prekinili raketne napade na Izrael. Predstavnik Hamasove vlade Gazi Hamad ter voditelji Islamskega džihada pa so sporočili, da premirje podpirajo, a nimajo nadzora nad vsemi celicami skupine. Izraelski premier Ehud Olmert je povedal, da Izrael je pripravljen umakniti se z velikega dela palestinskih ozemelj, da namerava sprostiti sredstva palestinskih oblasti in je tudi pripravljen na zamenjavo zapornikov. Pogoj za to je, kot je dodal Olmert, prenehanje nasilja s strani palestinskih skrajnežev.

RUSKE SMRTI

Britanska televizijska mreža BBC je objavila pogovor, ki ga je aprila posnela z rusko novinarko Ano Politkovsko. Slednjo so 7. oktobra neznanci ubili pred njenim stanovanjem v Moskvi. V pogovoru za BBC je Politkovska dejala, da ruski predsednik Vladimir Putin ubija demokracijo, posredno pa ga je obtožila tudi teroristične drame s talci, ki se je leta 2004 odvila v π oli v Beslanu. Pripadniki britanskih specialnih enot pa nadaljujejo s preiskavami krajev, na katerih se je zadrževal bivši ruski vohun Aleksander Litvinenko, ki je zaradi zastrupitve z radioaktivnim polonijem umrl v bolnišnici v Londonu, ko je preiskoval umor Politkovske. V pismu, ki ga je narekoval tri dni pred smrtjo, je za svojo zastupitev obtožil predsednika Putina. Ta je obtožbe že zavrnil kot politično izzivanje.

KOSOVSKA VLADA BREZ SRBOV

Kosovski minister za vrnitev in skupnosti Slavica Petkovič, edini Srb v pokrajinski vladi, je ponudil svoj odstop, premier Agim Ceku pa ga sprejel.

Priljudski mediji so sicer poročali, da bo Ceku Petkoviča razreil zaradi številnih nepravilnosti pri delu, kosovski Srbi in srbski predstavniki pa se na to π niso odzvali.

ŽENA IN NJEN SVET

Drobno pecivo za Miklavžev krožnik

LIMONINE ZVEZDICE

Čas priprave: 45 minut

Čas pečenja: 10 minut

Sestavine: 25 dag razmehčanega masla, 6 dag sladkorja, 2 stolčeni jajci, 4 jedilne žlice medu, 1 vrečka naribane limonine lupinice, 50 dag moke, 1 čajna žlička mletega cimeta; za glazuro: 20 dag sladkorne moke, 4 jedilne žlice limoninega soka, po želji π srebrne sladkorne kroglice za okrasitev.

Prižgemo pečico, da se bo segrela na 180 °C. Z električnim metalcem metamo maslo in sladkor, da postane kremasto in svetlo. Dodamo jajca, med in limonino lupinico. Zmetamo moko in cimet ter metanico po žlicah vmetavamo, da dobimo kompaktno testo. Testo zavijemo v folijo in ga damo v hladilnik za 15 minut. Nato ga na pomokani deski razvaljamo 5 mm debelo ter razrežemo z modelčkom v obliki zvezde. Na pladenj — pekač položimo peki papir, nanj pa zvezdice približno 4 cm narazen. Pečemo jih v ogreti pečici 10 minut.

Medtem ko se piškoti hladijo, zmetamo sladkorno moko z limoninim sokom, da dobimo gladko, gosto mazavo zmes, ki jo s topim nožem nanesemo na zvezdice. Okrasimo jih π s

sladkornimi kroglicami ter pustimo, da se preliv dobro posuši.

MIKLAVŽEVI PIŠKOTI

Čas priprave: 30 minut

Čas pečenja: 10 do 12 minut

Sestavine: 1 kg moke, 1/2 kg rastlinske masti (ali masla), 30 dag sladkorja, 2 pecilna pračka, 1 čajna žlička vanilijeve esence, 6 celih jajc

Na pladenj — pekač položimo peki papir. Zmetamo moko in pecilni praček ter penasto zmetamo jajca in sladkor, dodamo rastlinsko mast in vanilijo ter moko. V sledi vse dobro zmetamo, pokrijemo in pustimo, da testo počiva približno 15 minut. Nato ga na tanko razvaljamo in razrežemo z različnimi modelčki. Piškote polagamo na pladenj — pekač približno 4 cm narazen. Pečemo jih približno 10 do 12 minut pri temperaturi 180 °C, da dobijo lepo barvo. Na pekaču jih pustimo dve minuti, potem pa jih s paletnim nožem preložimo na mrežo, da se popolnoma ohladijo.

Ti piškoti so primerni za nanašanje barvne glazure in drugih okraskov (čokoladnih in barvnih mrvic ipd.)

Pripravila A. P.

POMOČ SE ZDRUŽUJE

Mednarodna federacija Rdečega križa in Rdečega polmeseca je v Singapurju podpisala triletni sporazum s Severno Korejo. V skladu z njim bo organizacija državi pomagala v boju proti posledicam lakote in naravnih nesreč, Severna Koreja pa bo človekoljubni ustanovi omogočila čim lažji dostop do prizadetih. Trenutno je humanitarne pomoči v omenjeni državi deležnih več kot 8 milijonov prebivalcev.

KORUPCIJA V PROGRAMU ZA HRANO

Posebna preiskovalna komisija, ki se je ukvarjala z obtožbami o plačevanju podkupnin oblastem v Iraku v času ukrepov Združenih narodov, je po enajstih mesecih dela vlado avstralskega premiera Johna Howarda oprostila obtožb. Zaradi suma korupcije v okviru programa Združenih narodov Nafta za hrano v Iraku pa se bo moralo zagovarjati enajst uslužbencev avstralskega izvoznika prtenice AWB. Omenjena komisija je o izsledkih preiskave obvestila avstralski parlament. Pri tem je predlagala vložitev obtožnic zoper omenjene osumljence.

CIVILI V IRAKU

Združeni narodi so sporočili, da je oktobra v Iraku umrlo 3.700 civilistov. To je največ doslej od začetka strmoglavljenja Huseinovega režima. Posebna misija organizacije je v svojem poročilu poudarila, da večina civilistov

SLOVENCİ IN ŠPORT

ZAČETEK ZIMSKIH ŠPORTOV

Čeprav snega v Sloveniji π ni bilo videti, so drugod na severni polbli že začeli tekmovati na beli preprogi. Tako je slovenska smučarska tekačica Petra Majdič zmagala na sprinterski preizkušnji za svetovni pokal v finskem Kuusamu. Varovanka trenerja Ivana Hudača se je po desetem mestu v Duesseldorfu in osmem v Gaellivareju že v samem začetku sezone povzpela tudi na najvišjo stopničko. Najbolj se ji je z zaostankom 1,9 sekunde približala Finka Virpi Kuitunen. Druga slovenska predstavnica Vesna Fabjan je po 27. mestu v kvalifikacijah izpadla v četrtfinalu. A to ni bilo vse. Še isti konec tedna je dodala π sedmo mesto na posamični tekmi na deset kilometrov.

ENAJSTA V ASPENU

Dvajsetletna Avstrijka Kathrin Zettel je zmagala na veleslalomu alpskih smučark v Aspnu v ZDA. Najboljša Slovenka je bila Ana Drev na 11. mestu (+3,53), 18. pa je bila Tina Maze (+4,87).

PRVA NOGOMETNA LIGA

V prvi slovenski nogometni ligi Telekom Slovenije so klubi odigrali dvajset krogov. Trenutno vodijo z zavidljivim naskokom Domžale (46); sledita jim Maribor in Primorje z 32. točkami. Ptujski klub Drava, kjer igra „naš“ Luka Horvat, je trenutno na petem mestu z 28. točkami.

NA ZADNJEM MESTU

Mednarodno združenje profesionalnih igralcev (FIFPro) in Evropska komisija sta skupaj z svetovalno in revizijsko družbo Ernst & Young opravila raziskavo, v kateri so skusali ugotoviti, katera evropska nogometna liga in država nudi najboljšje pogoje poklicnim nogometarjem za življenje po končanih športnih poteh (pokojninski skladi, davčne ugodnosti ...). Slovenija se je zelo slabo odrezala, saj je na zadnjem, 20. mestu, skupaj z Avstrijo, v raziskavi pa je bilo vključenih 21 držav.

DUCAT ZLATIH

Plavalka Anja Klinar je najuspešnejša posameznica zimskega državnega prvenstva v plavanju, ki se je odvijal v Kranju. Klinarjeva je osvojila devet posamičnih in tri štafetne naslove.

PISALI SMO PRED 50 LETI

KRIVA JE STAVKA

Zaradi stavke grafičnih delavcev leta 1956, je med 16. novembrom in 20. decembrom izšla samo ena številka Svobodne Slovenije. Zato v tem izvodu ne moremo objaviti običajnega povzetka.

Uredništvo

listov umre zaradi sektarskega nasilja, ki po njihovih ocenah v tej nemirni državi π vedno narašča.

MEDNARODNO SODIŠČE

Sirija je na generalnega sekretarja Združenih narodov Kofija Annana naslovila pismo. V njem namiguje, da ne bo sodelovala z načrtovanim mednarodnim sodiščem, ki je namenjeno sodnemu pregonu odgovornih za umor nekdanjega libanonskega premiera Rafika Haririja. Kot je opozorila Sirija, sodišča ne bi smeli ustanoviti, dokler ni končana preiskava o Haririjevem umoru. V primeru, da bi bil statut sprejet, bi, kot je zapisala Sirija, najverjetneje prito do nesprejemljivih napak, ki bi spodbopale suverenost nekaterih držav članic Združenih narodov in pravice njihovih državljanov.

HRVAŠKA S SVOJIM PLINOM

Hrvaška plinska mreža je od srede bogatejša za 240 kilometrov plinovoda od plinskih terminalov v severnem Jadranu do Karlovca. Z novim plinovodom, ki so ga zgradili v slabih devetih mesecih, bo zemeljski plin tekel neposredno k hrvaškim potomikom in ne več čez Italijo in Slovenijo, ki jima je Hrvaška morala plačevati transportne stroške. S plinskih polj v severnem Jadranu, bo Hrvaška zadovoljila 65 odstotkov potreb po plinu iz lastnih virov.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 — C1407GSR BUENOS AIRES — ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e—mail: **esloveniau@sinctis.com.ar** **Za Društvo ZS:** Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit **Sodelovali so π :** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Irena Urbančič Poglajen, Marko Vombergar, Veronika Kremžar Rožanec, Marcelo Brula, Martin Selan, Pavlina Dobovšek, Ana Podržaj. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po poti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires — Argentina — Tel.: (54-11) 4301-5040 — E-mail: info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482—2633 / 15—4526—9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 — San Justo
Tel. 4441—1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec — Nevrolog — Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652—7967. Nujno pa na 15—4409—4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl — Zobozdravnica — Splošna odontologija — Belgrano 123, 6. nadstr. "4" — Ramos Mejía — Tel.: 4464—0474

ADVOKATI

Dr. Vital A. Pič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. — Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798—5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados — odvjetniki. Zapuščenske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602—7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 — Tel. 4382—1148 — 15—4088—5844 — mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

28. novembra 2006

1 EVRO	239,6 SIT
1 US dolar	182,7 SIT

URADNE URE

Uradne ure pisarne Zedinjene Slovenije, ter uredništva in uprave Svobodne Slovenije so od ponedeljka do petka, od 10. do 19. Na argentinske državne in na cerkvene praznike ne uradujemo. **Prosimo rojake, da ta urnik upoštevajo!**

Sklep Prejemne pole

bo v nedeljo, 3. decembra, točno ob 18. uri.
Po končani prireditvi bo prihod sv. Miklavža
Vsi lepo vabljeni!

Zaključek Balantičeve pole

v nedeljo, 3. decembra 2006
Ob 8. uri zahvalna sv. marta
Ob 17. uri prireditve
„Potovanje po Sloveniji“
s petjem, v besedi in s plesi
Ob 20. prihod sv. Miklavža.
Vsi lepo vabljeni!

Oropali Bushevo hčerko

Barbara in Jenna Bush, 24-letni hčerki dvojčici ameriškega predsednika Georga Busha, se nahajata na obisku v Buenos Airesu. V teku sprehoda po mestni četrti San Telmo, so Barbari v ne dovolj pojasnenih okoliščinah ukradli torbico in mobilni telefon. Novica, ki je obletela ves svet, je bila v Argentini deležna kar

nekaj humorističnih opazk. V glavnem je debata tekla o vprašanju, če so argentinski žeparji najboljši na svetu, ali ameriški varnostniki najslabši. Nekaj ponosa pa je le bilo v vsem tem, saj sta se dvojčici tudi po tem več dni mudili v naši prestolnici, obiskali restavracije in druge zanimivosti ter pohiteli na stadion kluba Boca Juniors (stadion je načrtal Slovenec Viktor Sulčič). Še en dokaz več, kako je Buenos Aires lep in privlačen — kljub razpasenemu kriminalu.

Dvojčici Barbara in Jenna Bush

OBVESTILA

SREDA, 29. novembra:

Učiteljska seja voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 2. decembra:

Zveza mater in žena s Pristave vabi na pletenje adventnih vencev ob 15. uri.

Zaključek pole Josipa Jurčiča ob 19. v Carapachayu.

NEDELJA, 3. decembra:

Zaključek Balantičeve pole. Ob 8. uri zahvalna marta. Ob 17. kulturna prireditve nato pa prihod sv. Miklavža.

V Rožmanovem domu ob 11.30 sveta marta, ob 13. domače kosilo.

Mladinska marta v Slovenski hiši ob 9.30 in nato občni zbor SDO in SFZ.

Zaključna prireditve Slomškove pole, v Slomškovem domu po sv. marti.

Sklep Prejemne pole, na Pristavi, ob 18. uri.

PETEK, 8. decembra:

Prvo sveto obhajilo v cerkvi Marije Pomagaj ob 10.

SOBOTA, 9. decembra:

Večer mladih besednih ustvarjalcev, ki ga organizira Slovenska kulturna akcija ob 20. v Slovenski hiši.

Sv. Miklavž v Slomškovem domu.

NEDELJA, 10. decembra:

Veselica narodnih plesov, na Pristavi ob 18.30 uri.

ČETRTEK, 14. decembra:

Zveza slovenskih mater in žena vabi na redni sestanek in razgovor z dr. Katico Kukjati, v Slovenski hiši ob 17. Nato božične čajanke.

TOREK, 21. decembra:

Z.S.M.Ž. iz San Martina vabi na svoj mesečni sestanek - božičnico, ob 16. uri. Gospa Ivanka Petkovšek nam je pripravila opis lepega božičnega običaja „Marijino potovanje 9 dni pred Božičem“.

TABORJENJE MLADCEV IN MLADENK

Vodstvo dejavnosti mladcev in mladenk organizira zaključno letno taborjenje. Potekalo bo od 26. do 29. decembra v Tandilu. Vodil bo prof. Jure Urbančič. Prijave v Domovih pri vodjih krajevnih skupin.

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se iskreno zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: gospa Julijana Zupan 350.- pesov; ga. Pavči Eiletz, v spomin Lade Remec in Janka Modra, 100.- pesov; N.N., Olivos, 200.- ameriških dolarjev; N.N., ZDA, 1.000.- ameriških dolarjev. **Bog povrni dobrotnikom!**

Konzularni dnevi v Miramaru

Veleposlaništvo Republike Slovenije obvešča, da bodo v **četrtak, 7. decembra 2006 od 18.00 do 20.00 ure** in v **petek, 8. decembra 2006 od 10.00 do 12.00 ure** v Slovenskem domu v Miramaru, Calle 28 Nro. 2468 organizirane konzularne ure. Veleposlaništvo rojakom svetuje, da se pred tem datumom obrnejo na v sedež v Buenos Airesu, kjer bodo dobili natančna navodila o dokumentih, ki so potrebni za ureditev zelenih postopkov. Informacije lahko dobijo po telefonu na št. 011 4894 0621 ali 011 4894 0631.

Šolska počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija sporoča, da letos ne bo mogla organizirati običajne šolske počitniške kolonije.

Vzroki so raznovrstni, med njimi na prvem mestu znani zapleti v argentinski družbi in argentinskem šolskem sistemu ob raznih nesrečah na šolskih potovanjih. Name vodilo je bilo, da če običajne dvotedenske kolonije v kordobsko hribovje ni mogoče organizirati z vsemi zagotovili varnosti in vestne izvedbe, je bolje, da jo letos odpovemo. Prosimo za razumevanje.

Odbor Zedinjene Slovenije

Slovenska kulturna akcija

vabi na

Predstavitve mlajših besednih ustvarjalcev

v soboto, 9. decembra ob 20. uri
v mali dvorani Slovenske hiše.

Pričakujemo Vas!

Podjetniki, profesionalci, rojaki

Bližajo se božični in novoletni prazniki. Gotovo želite poslati

PRAZNIČNA VOŠČILA

svojim odjemalcem, prijateljem, znancem in rojakom. Oznanilo in Svobodna Slovenija Vam nudita to edinstveno priložnost, da na naših straneh objavite svoje voščilo in za majhen strošek pokrijete celotno slovensko skupnost.

Stopite v stih z nami, da Vam zamisel osebno razložimo.

Po telefonu: (011) 4636-0841 in (011) 4636-2421

Po elektronski pošti: **dusno_pastirstvo@ciudad.com.ar** ali **esloveniau@sinectis.com.ar**

Po pošti ali osebno: **Ramón L. Falcón 4158, C1407GSR Buenos Aires.**

Božič je že pred vrati. Pohitite!

Haider odstranil dvojezično krajevno tablo

Deželni glavar avstrijske Koroke Joerg Haider je v Žvabeku odstranil dvojezično krajevno tablo, ki jo je dal postaviti skupaj z avstrijskim kanclerjem Wolfgangom Schuesslom maja lani. Tablo je Haider nadomestil z zgolj enojezično tablo, ki ima dodatno tablico s slovenskim imenom kraja. Narodni svet korokih Slovencev (NSKS) in Enotna lista (EL) sta proti najnovejšemu Haiderjevemu dejanju ostro protestirala, ostro pa se je odzvalo tudi slovensko zunanje ministrstvo.

Haider je dvojezično krajevno tablo v Žvabeku odstranil skupaj s korokim deželnim svetnikom za promet Gerhardom Dörflerjem. Kot je zatrdil deželni glavar, je bila tabla postavljena „nekorektno“, ker naj bi po eni strani ovirala promet, po drugi strani pa naj ne bi jasno določila območja naselja. Haider je obenem napovedal, da bodo v prihodnje vse dvojezične table, ki so po njegovem postavljene napačno, zamenjali z enojezičnimi, nemškimi, z dodatnimi tablicami s slovenskim imenom kraja.

Slovensko zunanje ministrstvo se je na Haiderjevo dejanje odzvalo z ogorčenjem, svojo zaskrbljenost in pričakovanja pa je sporočilo tudi avstrijski strani.

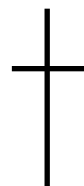
Tovrstna nerazumljiva ravnanja namreč

pomenijo izpodkopavanje politike mirnega sobivanja dveh kultur in jezikov na avstrijskem Korokem, namesto spodbujanja spoštovanja veljavnih evropskih načel in mednarodnih standardov s področja varovanja pravic narodnih skupnosti pa ustvarjajo nepotrebno ozračje napetosti in nestrpnosti, menijo na MZZ.

„Pričakujemo, da bodo avstrijske zvezne oblasti obsodile omenjeni dogodek, posredovale za vzpostavitev prvotnega stanja in preprečile nadaljnja tovrstna ravnanja na avstrijskem Korokem. Slovenija kot zaščitnica slovenske manjšine v Avstriji tudi od prihodnje avstrijske vlade pričakuje, da bo v dialogu z manjšino čim prej nadaljevala s prizadevanji za implementacijo 7. člena ADP,“ so se sporočili z zunanjega ministrstva.

NSKS poleg tega poudarja, da se je Schuessel v preteklih mesecih „zadržano vedel pri nadaljevanju internacionalizacije tega vprašanja“, ker je želel novi avstrijski vladi omogočiti stvarno rešitev, ki bi ustrezala ADP. Če sedaj ne bodo sledili jasni ukrepi zoper Haiderjevo početje, „bo NSKS prisiljen to zadevo predložiti tudi odboru Združenih narodov za človekove pravice“, pije v izjavi za javnost NSKS.

Sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je v nedeljo 19. novembra 2006 umrla v 95. letu starosti naša teta, gospa

Vladimira Remec

Zahvaljujemo se vsem, ki so zanj molili, jo prišli kropiti in jo pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala g. Danijelu Vrečarju SDB za večkratni obisk in podelitev zakramentov, msgr. Juretu Rodetu za pogrebno marto ter g. Franciju Kukjati za molitve na pokopališču. Najlepša hvala osebju Rožmanovega doma za oskrbo v zadnjih dneh njenega življenja.

Priporočamo jo v molitev!

Žalujoči nečaki: **Debeljak Meta, Jožekja in Tine** ter ostalo sorodstvo

Argentina, Brazilija, ZDA, Slovenija